

CINE ESTE ACEST MELHISEDEC?

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Tată iubit din ceruri, noi am auzit cântarea: „Crede numai!” și din cuvintele ei înțelegem că trebuie să credem ca să putem moșteni toate făgăduințele lui Dumnezeu, deoarece este scris că *„toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede.”* (Marcu 9.23). Noi strigăm spre Tine la fel ca omul cu copilul epileptic: *„Cred Doamne! Ajută necredinței mele!”* (v. 24).

Îți mulțumim pentru puterea Ta cea mare, pentru marea Ta descoperire pe care ne-ai dat-o în aceste zile din urmă. Inimile noastre sunt fericite și pline de bucurie, pentru că știm că am venit în contact cu Dumnezeul cel viu, care se descoperă din nou în trup și aduce dovezi materiale fizice așa cum a făcut și în zilele trecute, și așa cum a făgăduit pentru această zi. Îți suntem foarte mulțumitori, Dumnezeul nostru. În această zi întunecată, când se pare că nimeni nu știe pe ce cale să meargă, noi suntem atât de bucuroși că am aflat zona sigură, refugiul.

Binecuvântează-ne în seara aceasta, Doamne, în timp ce vorbim despre Cuvântul Tău. Ajută-ne să purtăm cu respect făgăduințele pe care ni le-ai dat și să ne supunem lor cu o frică sfântă. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

(Cineva vorbește cu fratele Branham). O ofertă din dragoste? Nu ar fi trebuit să facă aceasta. Cine a făcut-o? Tu ești vinovatul? Am luat-o de la administrator. El a spus că a primit o ofertă de dragoste pentru mine. Nu trebuia să faceți aceasta. Apreciez aceasta, dar Dumnezeu știe că nu pentru aceasta vin aici. Vă mulțumesc. Domnul să vă binecuvânteze. În ce mă privește, voi face tot ce pot pentru voi, iar jertfa pe care ați adunat-o, am s-o donez pentru misiunile care se fac în alte țări, pentru că știu că merge pentru Împărăția lui Dumnezeu. Dacă Domnul va îngădui, aceste fonduri vor fi folosite peste graniță, în țările unde voi merge ca să duc aceeași Evanghelie pe care ați auzit-o în săptămâna aceasta. Atunci știu că am

folosit jertfa voastră așa cum vă așteptați s-o fac. Domnul să mă ajute să pot face aceasta.

Sunt foarte mulțumitor pentru marea participare din săptămâna aceasta și pentru cei care sunt în legătură cu noi prin transmisia telefonică. Da, noi suntem foarte mulțumitori pentru fiecare din voi.

În dimineața aceasta, Billy mi-a zis: „Tati, dacă ai fi fost cu mine în dimineața aceasta, chiar după ce s-a făcut ziuă, ai fi văzut cum mamele își hrăneau copiii în mașină, în timp ce săracii stăteau afară în ploaie, așteptând să se deschidă ușile.” Vedeți? Cât de fățarnic aș fi dacă nu v-aș spune altceva decât Adevărul? Aș fi cu adevărat o persoană necinstită. Uneori trebuie să vă rănesc prin ceea ce spun, dar nu eu sunt cel care face aceasta, ci Adevărul este cel care rănește. Eu cred că voi veniți aici deoarece sunt foarte sincer cu voi, și fac tot ce pot să vă ajut. Domnul să vă ajute pe fiecare din voi.

Acum aș vrea să mulțumesc celor ce ne-au ajutat în lucrarea pe care am făcut-o în locul acesta și autorităților orașului, celor care ne-au pus la dispoziție acest auditoriu. Doresc să-i mulțumesc și lui Huston Colvin, care este supraveghetorul acestui auditoriu. Îi mulțumesc pentru ajutorul și colaborarea cu noi. El ne-a ajutat mult și a fost în fiecare seară alături de noi.

Mulțumim poliției din Jeffersonville pentru că au venit aici și au vegheat pentru o sumă convenabilă, cred că pentru doi dolari pe oră. Noi am avut nevoie de ei pentru dirijarea circulației și pentru supraveghere.

Vă mulțumesc la fiecare în parte pentru daruri. Billy doar mi-a adus în această după-amiază câteva din ele, cutii cu bomboane și așa mai departe. Unul dintre daruri era „Fericirile” o pictură a lui Hristos în predica de pe Munte. Desigur, era frumoasă. Vă mulțumesc mult. Voi ați finanțat multe adunări, lucru pentru care vă suntem mulțumitori. Domnul să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi.

Billy mi-a spus că mulți au cerut să avem discuții particulare. Alții au dorit să se facă binecuvântarea copilașilor lor. Cu câtă bucurie aș face toate acestea, dar trebuie să înțelegem că nu îmi permite timpul. Cred că cel mai important lucru este să folosim timpul pentru acest Cuvânt și pentru rugăciune, ca să aduc aceste Mesaje. Ele sunt extraordinare pentru noi, deoarece constituie aflarea voii lui Dumnezeu. Astfel, Îl rog să-mi arate tot ce trebuie să vă spun, înainte să rostesc vreun cuvânt.

Cu voia Domnului, vom fi înapoi în curând, imediat ce putem găsi o zi. Am spus ceva despre Paști, dar ar fi mai bine să verific, deoarece cred că atunci am o planificare în California, așa că poate fi greșit. Oricum, vă vom anunța data și perioada când ne vom întoarce la tabernacol.

Eu nu mi-am luat nici de data aceasta timp ca să ne rugăm pentru bolnavi. Nu am avut niciun serviciu în care să-i aducem pe oameni să ne rugăm pentru ei, ci i-am trimis afară, iar frații noștri de aici au predicat. Fratele Lee Vayle... Ceilalți frați au predicat, s-au rugat pentru bolnavi, au botezat în apă și m-au lăsat să stau numai cu Cuvântul. Le mulțumim acestor bărbați. Le mulțumesc acestor frați pentru lucrarea lor minunată.

Sunt foarte mulți prieteni pe care aș vrea să-i întâlnesc. Privesc în jos și-i văd pe John și Earl, iar acolo este doctorul Lee Vayle, unul din administratorii campaniei și fratele Roy Borders... Nu am făcut nimic, nici nu am dat mâna cu ei. Nu am avut nici o ocazie s-o fac. Mă gândesc la prietenii mei din Kentucky, și aici în jur, la prietenii predicatori, cum aș vrea să dau mâna cu ei! Ieri l-am observat pe fratele Blair, și pe alți frați pe care-i iubesc. Ei au fost la câteva adunări, dar nici măcar nu am dat mâna cu ei. Nu din cauză că nu vreau s-o faci, ci pentru că nu am timp s-o fac.

Eu trebuie să binecuvântez niște copii mici printre care se află și nepotul meu, David. Gândul nostru a fost să fac aceasta în timpul acestor adunări, dar nu am avut timp.

Acum sunt bunic de două ori și i-am spus lui Billy: „Este scris: „*Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul*”, dar nu ți-a fost dată ție toată însărcinarea. Acești nepoței apar repede. Voi știți că nora mea era stearpă și nu putea să aibă copii dar, într-o zi când am plecat de la adunare, Domnul i-a zis: „Loyce, tu vei naște un fiu. Domnul te-a binecuvântat. Boala ta femeiască s-a dus.” Nouă luni mai târziu, ea l-a născut pe micuțul Paul.

Cu două luni înainte de a veni în scenă acest bebeluș, într-o dimineață pe când luam micul dejun am văzut că Loyce dădea piept unui bebeluș, învelit într-un scutec albastru, în timp ce Billy stătea lângă ea și îi dădea mâncare lui Paul. Atunci i-am spus lui Billy: „Am avut o vedenie: „Loyce dădea piept unui copil învelit într-un scutec albastru.” „Atunci voi avea excursia de vânatoare. Aceasta este de acum în nouă luni”, a răspuns el. Nouă luni mai târziu, s-a născut micuțul David și eu nu am avut timp nici să-l încredințez Domnului, nici nu voi putea până când mă reîntorc. Vedeți cum stau lucrurile?

Oh, cât de mult îi iubesc pe oameni și adunarea lor laolaltă! Frații noștri s-au rugat pentru bolnavi și știu că au avut succes. De altfel, noi ne rugăm în fiecare seară pentru bolnavi. Ne punem mâinile unii peste alții pentru că numai în felul acesta îi putem cuprinde pe toți.

Dacă va fi cu voia Domnului, voi veni înapoi. Atunci aș vrea să luăm două sau trei zile în care să ne rugăm pentru bolnavi și să facem ce putem. Le mulțumesc din nou oamenilor pentru ajutorul lor.

Aș vrea să mai adaug ceva la Mesajul de azi dimineață. Eu nu am trecut complet prin el, dar cred că l-ați înțeles. Voi nu veți putea înțelege niciodată ce a însemnat acest mesaj pentru mine.

Acum pare foarte simplu pentru voi. Vedeți ce faceți? Voi luați locul lui Dumnezeu ca să pronunțați Ceva. Dar înainte de a face aceasta, trebuie să primesc un răspuns de la Dumnezeu. El a trebuit să vină jos, și S-a arătat El Însuși vizibil ca să

dea descoperirea. De aceea, aceasta este pentru Biserică. Amintiți-vă că eu v-am spus: „Ceea ce am spus este numai pentru Biserică.”

Voi puteți avea încredere în acest Mesaj pentru că vine de la Dumnezeu. Care este dovada? Atunci când nu am găsit veverițe, El mi-a spus: „Vorbește și spune unde să fie!” Aceasta s-a întâmplat de trei ori. De aici puteți vedea că dacă El poate să creeze ceva ce nu este, prin pronunțarea Cuvântului Său, cu atât mai mult va ține Acesta tare în Ziua Judecății! Vedeți? Atunci când El a făcut aceste lucruri, acolo au fost oameni care le-au văzut și au mărturisit despre ele. Voi știți că Pavel a spus: „*Cei ce erau cu mine, au văzut Stâlpul de Foc, dar n-au auzit Glasul Celui ce vorbea.*” (Fapte 22.9).

După terminarea Mesajului, m-am simțit foarte bine când am văzut că soții și soțiile, care știu că erau creștini adevărați, se îmbrățișau și plâneau.

Ascultați prieteni! Dumnezeu legitimează Cuvântul Său cu semne și minuni, pentru a dovedi că acesta este Adevărul, Cuvântul vorbit. Gândiți-vă la Norul acela luminos care a venit aici când am primit descoperirea. Fiica mea, Sara, mi-a spus că la școală în Arizona, toate clasele au oprit orele și s-au uitat la cerul fără nori, iar sus pe munte au văzut norul acela tainic mergând în sus și-n jos, cu o ambră de Foc arzând în el. Profesorii i-au lăsat pe copii liberi, ca să poată privi, apoi i-au întrebat: „Ați mai văzut așa ceva vreodată? Priviți ce este acolo.” Era aceeași Lumină care a fost pe stâncă. Da, este același Dumnezeu, aceeași descoperire, și a zis: „Spuneți-le să facă aceasta!” Este ceea ce v-am spus în dimineața aceasta, și Ea este acolo.

Dacă se întâmplă să asculte și prietenul meu drag, fratele Roy Roberson, la Tucson, Roy, îți amintești vedenia pe care ai avut-o zilele trecute când am stat sus pe munte? Când ai venit la mine, și Norul acela era peste vârf? În ziua următoare, când am coborât de pe munte, ți-am spus: „Aceasta este, Roy. Nu te mai îngrijora, fiule. S-a sfârșit! Tu nu știi ce înseamnă aceasta! Este harul. El te iubește. Iubește-l cu umilință, slujește-l și urmează-L cât mai trăiești pe acest pământ. Fii fericit, du-te înainte și continuă așa. Să nu mai faci niciodată vreuna din faptele greșite din

trecut! Mergi pur și simplu înainte! Este harul lui Dumnezeu.”

Aș vrea ca înainte de a intra în Cuvânt să ne mai rugăm o dată. Câți se vor ruga pentru mine? Aș vrea să vă rugați pentru mine deoarece eu merg de la o adunare la alta. Aș vrea să cântăm împreună o cântare înainte de a intra în Cuvânt... O mică dedicație. Ați auzit vreodată cântarea „El vă poartă de grijă?” „Prin strălucirea soarelui și îngrijorări, El vă poartă de grijă.”

Micuță doamnă, vino sus la pian. Păi, aș vrea să-i mulțumesc acestei doamne. Eu nici nu am știut cine este. Este fiica unui diacon de aici. Desigur, fetița fratelui Wheeler. Ea a crescut mare acum, dar nu demult era un lucrușor mic care stătea pe genunchii mei, iar acum este o femeie tânără. Îi mulțumesc pentru că își folosește talentul în muzică, și acum cântă foarte dulce. Vrei să ne dai tonul, soră? Acum cu toții.

El vă poartă de grijă, El vă poartă de grijă;

Prin strălucirea soarelui sau umbre, El vă poartă de grijă. Vă place? Să o cântăm din nou împreună.

El vă poartă de grijă, El vă poartă de grijă;

Prin strălucirea soarelui sau umbre, El vă poartă de grijă. Frate Dauch, El o face și pentru tine. Nu-L iubiți pe El? („Amin”). Să ne plecăm capetele.

Scumpule Dumnezeu, cu notița aceasta vreau să le spun oamenilor câteva lucruri, și să mă refer din nou la dimineața aceasta, deoarece acela este lucrul pe care au venit să-l audă. Te rog lasă ca oamenii să vadă că Dumnezeu îi iubește și le poartă de grijă, și că nu eu am spus aceasta, Doamne, ci a fost dovedit că este Adevărul. Dumnezeule, Te rog să lași ca dragostea Ta să rămână întotdeauna între oameni.

În seara aceasta, ne vom despărți să mergem fiecare la casele noastre, dar ceva ne atrage, adânc, Doamne. Te rog să-i binecuvântezi pe oamenii aceștia.

În seara aceasta, în timp ce ne apropiem de Cuvânt, în rugăciune, de Cuvântul scris, Te rugăm să iei Cuvântul scris și să-L faci viu printre noi. Iar când părăsim această clădire, și ne despărțim să mergem la casele noastre, fă să spunem ca cei care veneau din Emaus, care au umblat toată ziua cu El și nu L-au cunoscut; dar în seara aceea, când a intrat cu ei în cameră și toate ușile erau închise, El a făcut ceva ce a făcut înainte de răstignire, iar prin aceasta, ei au știut că El a înviat. Doamne, fă aceasta din nou în seara aceasta. Dă-ne aceasta, în timp ce ușile sunt încuiate și micuțul Tău grup stă aici și așteaptă, iar când vom merge la casele noastre, vom spune cum au spus ei: „Nu ne ardea inima în noi în timp ce El ne vorbea pe cale?” Ne predăm pe noi înșine și toate lucrurile în mâinile Tale, Doamne. Fă cu noi cum vezi Tu potrivit, în Numele lui Isus. Amin.

Acum să intrăm repede în Cuvânt. Dacă vreți, deschideți cu mine la Cartea Evreilor, și vom privi o altă descoperire a Mesajului. Pentru aceasta, vom citi primele trei versete din capitolul 7, după care vom vorbi despre ele. Noi nu știm ce va face Domnul în continuare, dar credem și veghem în rugăciune. Este adevărat? Noi credem că „El face orice lucru spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu”, pentru că așa a făgăduit.

„În adevăr, Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului preainalt, care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la măcelul împăraților, și l-a binecuvântat,

care a primit de la Avraam a zecea parte din tot - care, după însemnătatea numelui său, este întâi, „Împăratul neprihănirii”, apoi și „Împăratul păcii”, adică „Împăratul Salemului”,

fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții - dar care a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu -

rămâne preot în veac.”

Gândiți-vă la această mare Persoană. Cât de mare trebuie să fie acest Om! Dar întrebarea care se pune acum, este: „*Cine este acest Om*”? Teologii au diferite păreri cu privire la Melhisedec, dar după deschiderea celor șapte Peceti, Cartea tainică, ce a fost tainică pentru noi... conform făgăduinței din Apocalipsa 10.1-7, toate tainele care au fost ascunse în Biblie, care au fost ascunse prin epoca tuturor reformatoarelor, vor fi descoperite prin îngerul ultimei epoci a bisericii. Câți știți că acesta este adevărul? („Amin”). Da, așa este. Tot ce era ascuns trebuia să fie adus la suprafață prin acest trimis. Toate tainele ascunse în Apocalipsa trebuie să fie descoperite mesagerului epocii Laodicea.

Asupra temei de astăzi și cu privire la Persoana despre care vorbim, s-au făcut tot felul de speculații, dar noi am primit harul să pătrundem în interiorul acestei taine ca să vedem cine este El. Există câteva școli care au învățat despre această Persoană. Astfel, unii spun: „Melhisedec este numai un mit. El nu a fost de fapt o persoană”, în timp ce alții sunt de părere că El este o Persoană. Unii spun că Melhisedec este o preoție. Aceștia sunt cei mai mulți, dar nu poate fi o preoție pentru că versetul 4 spune clar că El este o Persoană, un Om. Ca să fie o persoană, El trebuia să fie o personalitate, un Om. Nu un ordin, ci o persoană! Astfel, El nu era doar o poruncă preoțească sau un mit, ci era o Persoană.

Persoana aceasta este veșnică și încă trăiește în seara aceasta, deoarece Biblia spune: „*El nu avea nici tată, nici mamă, nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții.*” Din cauza aceasta, Melhisedec trebuie să fie o Persoană veșnică. Corect? („Amin”). O Persoană veșnică. Astfel, El nu poate fi altcineva decât Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este singurul care este veșnic. Dumnezeu!

Dacă vreți, puteți să citiți și 1 Timotei 6.15-16. Eu spun că Melhisedec era Dumnezeu, pentru că El este singura Persoană care poate fi nemuritoare. Acum, Dumnezeu se schimbă într-o Persoană; aceasta este ceea ce era. „*Fără tată, fără mamă, fără început al vieții, fără sfârșit al zilelor.*”

Cu toate acestea, noi vedem că mulți oameni învață (și tot cu Scriptura în mână), că Dumnezeu ar consta din trei persoane. Voi nu puteți fi însă o personalitate fără să fiți o persoană. Persoana face personalitatea. Cu câteva săptămâni în urmă, a venit la mine un predicator baptist și mi-a zis:

„Odată, când ai timp, vreau să te corectez în legătură cu dumnezeirea.”

„Am timp chiar acum”, am răspuns eu, „deoarece este o problemă pentru care le las la o parte pe toate celelalte.”

„Frate Branham,” a continuat el, „tu înveți că există un singur Dumnezeu.”

„Da, domnule, așa este.”

„Bine, și eu cred că există un singur Dumnezeu”, a continuat el, „dar în trei persoane.”

„Mai repetă o dată”, i-am spus eu.

„Eu cred într-un Dumnezeu în trei persoane.”

„Unde mergi la școală?” Vedeti? Și el mi-a spus numele unei școli biblice.

Atunci i-am zis: „Nu pot crede ceea ce spui pentru că nu poți fi o personalitate fără să fii mai întâi o persoană. Dacă ești o personalitate, ești o persoană. Dar ești o persoană unică, nu una întreită.” El a zis: „Bine, nici teologii nu pot să explice aceasta.” „Vezi, totul este o descoperire”, am spus eu.

„Eu nu pot accepta descoperirea”, a răspuns el.

„Atunci, pentru Dumnezeu nu există cale să ajungă la tine, deoarece *„Aceasta este ascunsă de ochii celor învățați și pricepuți și este descoperită copilașilor,”* descoperită, descoperirea este „descoperită pruncilor astfel ca ei s-o accepte, s-o învețe. Tu te-ai închis pentru Dumnezeu, și El nu mai are nici o posibilitate să ajungă la tine!”

Întreaga Biblie este descoperirea lui Dumnezeu, iar Biserica Lui este zidită pe descoperirea Lui. Nu există nicio altă cale să-L cunoaștem pe Dumnezeu, decât prin descoperire. *„Cui vrea Fiul să i-L descopere.”* (Matei 11.27). Descoperire. Totul este bazat pe descoperire. Dacă tu nu asculți descoperirea, înseamnă că ești numai un teolog rece și pentru tine nu mai este nicio nădejde.

Deci, noi am aflat că această Persoană nu avea nici tată, nici mamă, nici început al zilelor și nici sfârșit al vieții. El era Dumnezeu „en morphe.” Acest cuvânt vine din limba greacă și înseamnă „schimbare”. El se schimbă, en morphe, dintr-o persoană la... O persoană. Acest cuvânt era folosit în teatru și arăta că același actor își schimba masca pentru a înfățișa un alt personaj.

Nu demult, la școală la Rebeca, s-a făcut o piesă de teatru, o comedie a lui Shakespeare. În piesa aceea, un om a trebuit să-și schimbe hainele de câteva ori pentru că juca mai multe roluri, dar el a fost tot timpul aceeași persoană. O dată, el a apărut în rolul unui răufăcător, dar când a apărut a doua oară avea un alt caracter pentru că juca rolul unui alt personaj. Cuvântul grec „en morphe” înseamnă că el „și-a schimbat masca.”

Exact aceasta a făcut Dumnezeu; este același Dumnezeu tot timpul. Dumnezeu în formă de Tată, Duhul, Stâlpul de Foc. Același Dumnezeu a fost făcut trup și a locuit între noi, en morphe, a venit afară să poată fi văzut. Și același Dumnezeu este Duhul Sfânt. Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt... nu trei Dumnezei, ci trei slujbe, trei acțiuni ale aceluiași Dumnezeu.

Biblia spune că este un singur Dumnezeu și nu trei. Cât timp aveți trei dumnezei, voi nu puteți pătrunde și cuprinde niciodată aceasta. Voi nu puteți vinde aceasta unui evreu sau unui om care știe bine că există un singur Dumnezeu.

Este ca în cazul unei sculpturi care este acoperită. El ascunde, are o mască peste ea. Aceasta a făcut Dumnezeu pentru această epocă. Este încă ascuns. Toate aceste lucruri au fost ascunse și trebuie să fie descoperite în această epocă. Biblia spune că ele vor fi descoperite în ultimele zile. Este la fel ca în cazul unui sculptor care își ține lucrarea acoperită până când vine momentul să fie dezvelită. Așa a fost și cu Biblia. Ea este lucrarea lui Dumnezeu, care a fost acoperită. Ea este lucrarea lui Dumnezeu, este o taină înșeptită și a fost acoperită de la întemeierea lumii, dar Dumnezeu a făgăduit că în această zi, în epoca bisericii Laodicea, El va lua masca de pe toată lucrarea și noi o putem vedea. Ce lucru glorios!

Dumnezeu „en morphe” într-un Stâlp de Foc. Dumnezeu „en morphe” într-un Om numit Isus. Dumnezeu „en morphe” în Biserica Lui. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi; Condensarea lui Dumnezeu. Când a coborât pe munte, El era Cel sfânt și nimeni nu a putut să se apropie de El. Chiar și un animal trebuia să moară dacă se atingea de munte. (Exod 19.12-13). Apoi Dumnezeu a venit jos, Și-a schimbat cortul, a venit jos și a locuit cu noi, devenind unul din noi. Atunci am putut să Îl atingem. Biblia vorbește despre aceasta în 1 Timotei 3.16: *„Și fără îndoială, mare este taina evlaviei. Dumnezeu a fost manifestat în trup, atins cu mâinile.”* Atunci, Dumnezeu a mâncat carne; Dumnezeu a băut apă; Dumnezeu a dormit; Dumnezeu a plâns; da, El era ca unul din noi. El a fost numit Minunat, în Biblie. El era Dumnezeu deasupra noastră; Dumnezeu cu noi, iar acum este Dumnezeu în noi, Duhul Sfânt. Nu a treia Persoană, ci aceeași Persoană!

Dumnezeu a venit jos, S-a făcut trup și a murit în Hristos, ca să Își sfințească Biserica, astfel încât să poată intra în Ea, pentru părtășie. Lui Dumnezeu îi place părtășia, de aceea, L-a creat pe om de la început: pentru părtășie. Dumnezeu locuiește singur, cu heruvimii.

Voi știți însă că după ce l-a creat, omul a căzut. Astfel, El a venit jos și l-a salvat pe om, deoarece lui Dumnezeu îi place să primească închinarea. Vedeți? Vedeți, chiar cuvântul „Dumnezeu” înseamnă „Cel ce primește închinare”. Cel care vine printre noi ca Stâlp de Foc, ca Ceva care schimbă inimile noastre, este Același Dumnezeu care a spus: „Să fie lumină” și a fost lumină. El este Același ieri, azi și în veci.

La început, Dumnezeu era singur cu atributele Lui. Aceste atribute, despre care am vorbit în dimineața aceasta, sunt gândurile Sale. Atunci nu exista nimic altceva decât Dumnezeu și gândurile Lui. El era asemenea unui mare arhitect care stabilește în mintea lui și desenează ceea ce gândește, ceea ce urmează să zidească. Dar arhitectul nu poate crea. El se inspiră doar din ceea ce a fost deja creat, dându-i o altă formă, deoarece Dumnezeu este singurul Creator. El cugetă în mintea Lui la ceea ce urmează să facă, după care aduce la existență ceea ce gândește, ceea ce dorește. Mai întâi a fost gândul, iar gândul exprimat devine Cuvânt.

Deci Cuvântul este gândul adus la exprimare. Un gând exprimat este un cuvânt, dar mai întâi trebuie să fie un gând. Așa sunt atributele lui Dumnezeu; apoi devin un gând, și apoi un cuvânt.

Vedeți? Cei care au Viața veșnică în seara aceasta, au fost cu El și în El, în gândurile Lui, înainte de a fi vreun înger, o stea, un heruvim sau orice altceva. Aceasta este veșnicia. Astfel, dacă aveți Viață veșnică, voi ați fost întotdeauna. Nu ființa voastră de aici, ci formatul și forma pe care Dumnezeu l'infinit...

Dacă ar avea sfârșit, El nu ar fi Dumnezeu. Dumnezeu trebuie să fie fără sfârșit, dar noi avem sfârșit. El este veșnic, este prezent pretutindeni, atotputernic și atotștiutor. Dacă nu este așa, nu poate fi Dumnezeu. Prin faptul că este prezent pretutindeni, El cunoaște toate lucrurile, toate locurile, atotștiința Lui, Îl face prezent pretutindeni. El nu este ca vântul, ci este o Ființă și locuiește într-o casă. Prin faptul că este Atotștiutor, El cunoaște tot ce se întâmplă și este Omniprezent. El știe chiar și când clipește un purice. El a știut toate acestea încă înainte de a fi lumea, de câte ori clipește din ochi și cât este de gras. Acesta este infinitul. Noi nu

Îl putem cuprinde cu mintea noastră, dar El este Dumnezeu, infinitul!

Gândește-te la faptul că tu: chipul tău, ochii tăi, ființa ta întreagă, a fost de la început în gândirea Lui. Tu ești Cuvântul exprimat de El. După ce L-a gândit, El L-a vorbit și astfel tu ești aici. Dacă n-ar fi așa, adică dacă n-ai fost în gândirea Lui, atunci pentru tine nu mai există nici o posibilitate să fii vreodată cu El, pentru că Dumnezeu este singurul care dă Viața veșnică.

Voi știți că am citit din Scriptură versetul care spune: „...nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.” (Romani 9.16). Și aceasta, ca să rămână în picioare alegerea Lui. El ne-a ales înainte de întemeierea lumii. Ați știut că Dumnezeu este suveran în alegerea Lui? Da, Dumnezeu este suveran. Cine a fost lângă El ca să Îi spună o cale mai bună ca să facă lumea? Cine ar îndrăzni să-I spună ce are de făcut? Sau cine l-ar zice că a făcut lucrurile greșit? Cuvântul Însuși este suveran. Descoperirea este suverană. *El Se descoperă cui vrea*. Tocmai din cauza aceasta se poticnesc oamenii sau trec cu ușurință peste aceste lucruri, fără să știe ce fac, pentru că descoperirea Lui este suverană. Dumnezeu este suveran în lucrările Lui.

Noi L-am văzut pe El la început; am văzut atributele Lui și am fost cu El atunci când s-a scris Cartea Vieții. În Apocalipsa 13.8 citim că în aceste ultime zile, „vine pe pământ fiara, ca să-i amăgească pe toți locuitorii pământului ale căror nume n-au fost scrise în Cartea Vieții Mielului, de la întemeierea lumii.”

Gândiți-vă la aceasta. Cu patru mii de ani înainte de venirea lui Isus pe pământ, și cu câteva mii de ani înainte de venirea mea și a ta pe pământ, în gândirea lui Dumnezeu, Isus a murit pentru păcatele lumii, Cartea Vieții a fost făcută, și numele voastre erau puse în Cartea aceea a Vieții înainte de întemeierea lumii. Acesta este Adevărul Bibliei. Vedeți, numele vostru a fost rânduit de Dumnezeu și așezat în Cartea Vieții înainte de întemeierea lumii.

Atunci tu erai în atributele Sale. Desigur, tu nu îți amintești aceasta, deoarece ești

doar o parte din Viața Lui. Când devii un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, ești o parte din Dumnezeu, așa cum ești o parte din tatăl tău pământesc! Acesta este adevărul. Tu ești. Masculul poartă hemoglobina, sângele, iar când aceasta merge în ou, devii o parte din tatăl tău. Și mama ta este o parte din tatăl tău, așa cum ești tu. Astfel, voi sunteți o parte a Tatălui vostru ceresc. Aleluia! Glorie! Desigur! Dumnezeu, în toate, singurul loc!

Observați acum atributul Lui. Mai întâi a fost atributul; toate gândurile și atributele erau în Unul singur, fără să fie exprimate. În al doilea rând, când au fost exprimate, au devenit Cuvântul. Apoi *„Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* (Ioan 1.14).

Sfântul Ioan spune în Ioan 1.1: *„La început”*, dar înainte El era Cel veșnic. Observați: *„La început era Cuvântul.”* Apoi, când a început timpul, El era Cuvântul. Dar înainte de a fi Cuvântul, El era atribut, un gând. Apoi a fost exprimat: *„La început era Cuvântul.”* Acum ajungem la Melhisedec, care este o persoană misterioasă: *„La început era Cuvântul ,și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Țineți tare la aceasta!

Vedeți, prima Lui arătare a fost ca Duh: Dumnezeul cel supranatural, Cel mare și veșnic.

În a doua descoperire, El S-a arătat în trup, într-o „teofanie”, care este numită „Cuvântul întrupat”. În această descoperire se afla când l-a întâlnit pe Avraam și a fost numit Melhisedec. El era în formă de teofanie. Cu voia Domnului, ne vom ocupa de problema aceasta și vom dovedi că acesta este adevărul. El era Cuvântul.

Teofania este ceva ce nu puteți vedea. Ea poate fi chiar acum aici, și totuși nu o puteți vedea. Este ca televiziunea. Ea este într-o altă dimensiune. Televiziunea. Noi vedem acolo oameni, culori, dar ochii fac parte din cele cinci simțuri ale trupului, iar ființa aceasta este supusă acestor simțuri. Voi puteți vedea numai cât vă permit

ochii, dar există o altă dimensiune care poate fi văzută prin transformare, prin televiziune.

Televiziunea nu produce imaginea ci canalizează undele emise într-un circuit care le face să devină vizibile pe ecranul televizorului. Dar imaginile sunt acolo de la început. Televiziunea a fost când Adam a fost aici. Televiziunea a fost aici când Ilie a stat pe Muntele Carmel. Televiziunea a fost aici când Isus din Nazaret a umblat pe malurile Galileei. Da, ea a fost aici, dar voi ați descoperit-o numai acum. Dacă cineva le-ar fi spus așa ceva atunci, oamenii nu ar fi crezut. Dimpotrivă, ar fi spus că este nebun. Dar acum, a devenit o realitate.

Exact așa este Hristos aici. Îngerii lui Dumnezeu sunt aici. Și într-o zi, în marele Mileniu care vine, ei vor fi mai reali ca televiziunea sau altceva, pentru că sunt aici.

El Se descoperă în slujitorii Săi, legitimându-Se pe Sine Însuși, ca El en morphe.

Deci noi Îl vedem descoperit ca Duh, apoi în formă de „en morphe”, în care I s-a arătat lui Avraam, când acesta se întorcea de la măcelul împăraților. Atunci L-a întâmpinat Melhisedec și a vorbit cu el.

Zilele trecute am citit o relatare interesantă în ziarul de Tucson. O femeie circula cu mașina, pe șosea, cu viteza de patruzeci, cincizeci de mile pe oră, iar la un moment dat a lovit un bărbat îmbrăcat cu un palton. Femeia a oprit mașina și a început să țipe. Bărbatul lovit a fost aruncat afară de pe șosea, așa că ea a alergat să vadă cât este de grav, dar nu l-a găsit nicăieri. Întâmplarea a fost văzută și de alți oameni care treceau în momentul accidentului pe acolo, au văzut cum bătrânul cu palton a fost aruncat în aer, dar oricât l-au căutat, nu l-au găsit nicăieri. Când a sosit poliția, au căutat și ei bărbatul accidentat, dar nu l-au găsit nicăieri.

Toți martorii susțineau că mașina femeii a lovit un bărbat bătrân, îmbrăcat cu un palton, și că în urma impactului a fost proiectat afară de pe șosea. Mai târziu, ei au

aflat că în urmă cu aproximativ cinci ani, exact în locul acela a fost accidentat mortal un bătrân cu palton. Când plecați de aici, nu sunteți morți și trebuie să veniți înapoi, chiar dacă sunteți un păcătos, ca să fiți judecați după faptele făcute în trup. *„Când cortul acesta pământesc se dizolvă, avem un altul care ne așteaptă.”* „En morphe”, acesta este cuvântul.

În această scenă a creației Lui, Dumnezeu Se descoperă în trup, Isus. De unde a venit El? De la Duhul cel mare, de la început; apoi a venit jos ca să fie Cuvântul, aducându-Se pe Sine Însuși. Cuvântul nu a putut face aceasta decât atunci când a fost exprimat, „en morphe”. Mai târziu, El a devenit trup muritor, adică Isus, ca să guste moartea pentru noi păcătoșii.

Când Avraam L-a întâlnit, El era Melhisedec. Atunci, El a arătat ce pot realiza atributele Lui, fiecare fiu al lui Avraam, pentru că fiecare fiu al credinței va face absolut același lucru. Dar acum aș vrea să privim cum trebuie să venim noi.

De asemenea, Îl vedem descoperit aici în Rut și în Boaz, ca Răscumpărător Înrudit, cum trebuia să vină ca să fie trup.

Acum vedem atributul, fiii Duhului Său, care nu au intrat încă în trupul formei Cuvântului, în teofanie; acest trup este supus Cuvântului și așteaptă cu zel schimbarea trupului.

Dar care este deosebirea între tine și El ca Fiu? La început, El a fost Cuvântul, un trup en morphe. Apoi a venit aici, jos, și a trăit în Persoana lui Melhisedec. Mai târziu, noi nu mai auzim nimic de acest Melhisedec pentru că a devenit Isus Hristos. Melhisedec a fost Preotul, dar a devenit Isus Hristos. Vedeți, voi ați ocolit forma de teofanie, pentru că în forma aceea El știa toate lucrurile, dar voi nu ați fost încă în stare să le cunoașteți. Voi ați venit ca Avraam și ca mine. Din atribute, voi ați venit direct în trup, ca să fiți ispitiți. Dar când viața de aici se sfârșește, *„când acest trup pământesc se dizolvă, avem deja altul care ne așteaptă.”* Acolo vom merge noi; acela este Cuvântul. Atunci putem privi înapoi ca să vedem ce am

făcut. Noi nu putem înțelege aceste lucruri acum, pentru că nu am devenit încă Cuvântul. Noi am devenit oameni firești, nu Cuvântul.

Priviți, vă spun aceasta clar, voi nu veți fi niciodată Cuvântul dacă nu ați fost un gând de la început. Aceasta dovedește hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu. Vedeți? Voi nu puteți fi Cuvântul decât dacă sunteți un gând al Lui; trebuia să fiți la început. Dar, vedeți, ca să fiți ispitiți, a trebuit să ocoliți teofania. A trebuit să veniți aici jos în trup, să fiți ispitiți prin păcat. Și apoi, dacă ați rezistat, *„Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine; și Eu îi voi învia în ziua de apoi.”* Vedeți, voi trebuia să fiți la început.

... Încă de acolo, El a devenit Cuvântul, teofania, care putea să Se arate și să dispară. Apoi, El a devenit trup și S-a întors înapoi, a înviat același trup într-o stare glorificată. Dar voi ați ocolit teofania și ați venit direct în trupul de carne ca să fiți ispitiți de păcat. Însă *„dacă acest cort pământesc se dizolvă, noi avem unul care ne așteaptă deja.”* Noi nu avem încă acest trup.

Dar priviți! Când trupul acesta primește Duhul Sfânt, Viața nemuritoare în interiorul vostru, aduceți trupul acesta în supunere față de Dumnezeu. Aleluia! *„Cel care este născut din Dumnezeu nu mai păcătuiește; el nu poate păcătui.”* *„Acum dar, nu mai este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.”* (Romani 8.1). Acolo sunteți. Vedeți, aceasta aduce trupul vostru în supunere. Voi nu trebuie să spuneți: *„Oh, dacă aș putea să mă las de băutură!”* sau de orice altceva. Intrați în Hristos și toate s-au dus. Vedeți? Vedeți, deoarece trupul vostru este supus Duhului. Nu mai este supus lucrurilor lumii; ele sunt moarte; păcatele voastre sunt îngropate în botez și sunteți o creație nouă în Hristos. Trupul vostru devine supus Duhului și încearcă să trăiască o viață corectă.

Cum este posibil ca voi, femeile care pretindeți că ați primit Duhul Sfânt, să mergeți aici afară purtând pantaloni scurți și lucruri? Cum poate Duhul Sfânt al lui Dumnezeu din voi să vă permită să faceți astfel de lucruri? El doar nu poate să fie aceasta. Sigur că nu. El nu este un duh murdar, ci este un Duh Sfânt.

Și când deveniți supuși acestui Duh, toată ființa voastră va fi supusă Lui. Acest Duh nu este altceva decât această Sămânță Cuvânt manifestată, trezită, aleluia, făcută vie, iar când Biblia spune: „Nu face aceasta”, trupul vostru I se supune. Nu există nici o întrebare. Ce este Duhul? Arvuna învierii. Acest trup va fi înviat din nou deoarece a început deja. Odată a fost supus păcatului, mizeriei și corupției, dar acum are arvuna; este schimbat ceresc. Acesta este zălogul că veți merge în Răpire. El este zălogul.

Pentru o persoană bolnavă care zace, nu a mai rămas nimic decât moartea; aceasta este tot ce se poate întâmpla. Eu am văzut oameni care erau doar o umbră, oameni mâncați de cancer și de tuberculoză, pentru ca după puțin timp să-i întâlnesc din nou pe deplin sănătoși. Dacă nu există vindecare divină, nu există nici înviere, pentru că vindecarea divină este arvuna învierii. Amin.

Știți ce este arvuna? Este avansul plății. *„El a fost deja zdrobit pentru fărădelegile noastre și prin rănilor Lui suntem vindecați.”*

Vedeți cât este de minunat? Noi Îl iubim.

Acum, trupul nostru este supus Duhului. El nu a intrat încă în chipul Cuvântului. Da, noi suntem încă în trupul de carne, dar suntem supuși Cuvântului. Moartea firii ne va aduce acolo.

Este exact ca în cazul unui copil mic. Priviți o femeie care așteaptă un copil. Oricât de rea ar fi ea, înainte de a se naște copilul devine bună și prietenoasă. Dacă o privești cu atenție, se pare că asupra ei este ceva dumnezeiesc. De ce aceasta? Pentru că acolo este în formare un trup mic, care încă nu este viu, ci este numai carne și mușchi. Mișcarea acestui trup în burta mamei se datorează mușchilor. Dar când iese din pânțele, Dumnezeu suflă peste el suflarea de viață și copilul țipă. Vedeți, și așa cum este format trupul natural, există un trup spiritual care să-l primească imediat ce ajunge acolo.

Atunci când un om este născut din nou, din cer, el devine un prunc în Hristos. Și când această haină de carne a căzut, ne așteaptă un alt trup, o teofanie, un trup care nu-i făcut de mâini, nici născut de o femeie, în care mergem. Atunci trupul acela se întoarce și ia trupul proslăvit. Acesta este motivul pentru care Isus a mers în iad când a murit, și a predicat sufletelor care erau în închisoare; s-a întors înapoi în trupul de teofanie. Oh, minunat! Mulțumire lui Dumnezeu!

În 2 Corinteni 5.1 citim: „Știm, în adevăr, că dacă acest trup pământesc va fi dizolvat, acest cort din pământ, avem un altul.” Vedeți, noi am ocolit trupul acela și am venit direct în trup de carne, ca să fim ispitiți și încercați ca Adam. Dar când se termină testarea Cuvântului Său, suntem luați sus în trupul care ne-a fost pregătit înainte de întemeierea lumii. El este Cuvântul peste care am trecut și am venit aici jos să fim ispitiți și încercați. Pentru noi nu ar fi existat nicio ispită dacă am fi trecut prin starea de teofanie. Acesta este motivul pentru care Isus a știut toate lucrurile: pentru că El a fost acolo înainte de a se face trup. Înainte de a fi trup, El era Cuvântul. Apoi noi devenim Cuvântul.

Aici, noi suntem formați în chipul Cuvântului ca să fim un părtaș al Cuvântului. Și pentru că am fost rânduiți mai dinainte la aceasta, suntem hrăniți cu Cuvântul Lui. Vedeți? Scânteia aceasta mică de Viață a fost în voi de la început, de când v-ați început călătoria pe pământ. Mulți din voi își pot aminti de ea, pentru că ați încercat să faceți una sau alta ca să îl găsiți pe El; ați ales o biserică sau alta, dar niciuna din ele nu v-a dat liniștea. Este adevărat? Dar într-o zi, ați recunoscut-o. Corect.

Serile trecute am spus undeva (cred că în California sau Arizona) o povestioară despre un om care a pus sub cloșcă un ou de vultur. Când a ieșit din ou, puiul de vultur era cea mai hazlie pasăre pe care au văzut-o acei puișori, era și cel mai urât dintre ei, deoarece nu putea înțelege ce spuneau puii de găină, de ce scormoneau în grămada de gunoi și nici ce mâncare găseau ei acolo. El nu putea să priceapă toate acestea, deși găina îl chema și-i zicea: „Vino și mănâncă, dragă!” lui nu-i plăcea acea hrană pentru că nu era hrana unui vultur, nu era hrana lui.

Ea prindea lăcuste și altceva, știți, și chema puișorii. Toți ceilalți puișori mergeau în jur și mâncau, dar lui nu-i plăceau nici acelea. Vulturul cel mic nu putea să mănânce acea hrană pentru că i se părea că ceva nu era corect. Dar într-o zi a început să-l caute mama lui adevărată.

Puiul a auzit cloncănitul găinii și a încercat să cloncănească și el, dar nu a putut. El a încercat să piuie ca ceilalți pui ai găinii, dar nu a reușit pentru că era vultur. El a fost de la început un vultur, doar că fusese clocit de o găină. Exact așa este și cu unii membri de biserică. Așa se întâmplă cu câte unul dintr-o grupare.

Dar într-o zi, mama acestui pui a zburat peste curtea găinilor și a strigat, iar el a recunoscut-o. Aceasta suna corect și puiul a înțeles-o. De ce? Pentru că era vultur de la început. Așa este cu Evanghelia, Cuvântul sau puterea lui Isus Hristos. Dacă un om este ales mai dinainte să primească Viața veșnică, el aude acest sunet adevărat, strigarea lui Dumnezeu, și nimeni și nimic nu-l poate ține departe de El. Poate să tot spună biserica: „Zilele minunilor au trecut! Clonc, clonc, clonc! Vino și mănâncă aceasta sau cealaltă!”

Lucrurile din curtea găinilor nu îl mai pot ține pe loc. De ce? Fiindcă pentru el „Toate lucrurile sunt posibile” și se înalță de pe pământ. Aceasta este ceea ce le lipsește la mulți creștini de astăzi. Ei nu pot să-și ridice picioarele de pe pământ.

Bătrâna mamă a zis: „Fiule, sari în sus! Deschide-ți aripile pentru că tu ești un vultur! Vino aici sus unde sunt eu!” „Mamă”, a răspuns puiul, „eu nu am zburat niciodată în viața mea!”

„Sari pur și simplu, pentru că tu ești vultur de la început. Tu nu ești un pui de găină.” Puiul a ascultat-o, a făcut primul lui salt și a bătut din aripi; nu i-a făcut prea bine, dar s-a ridicat de la pământ. Așa facem și noi. Noi Îl primim pe Dumnezeu prin credință, prin Cuvântul scris. Înăuntrul nostru este ceva, este Viața veșnică. Noi am fost rânduiți de la început la aceasta.

Bunicul și bunica lui au fost vulturi și el a fost din totdeauna un vultur. Vulturul nu se amestecă cu alte specii; el nu este un hibrid, ci vultur.

Când ați recunoscut că Cuvântul lui Dumnezeu este Hrana vulturilor ați lăsat toate lucrurile, și ați fost formați în chipul Dumnezeului celui viu. Voi ați auzit de teofania voastră. *„Când trupul acesta pământesc se va dizolva, noi avem unul care ne așteaptă.”* Voi ziceți: *„Este corect, frate Branham?”* Bine, să luăm câțiva vulturi și să-i privim câteva minute. Să-l luăm pe Moise. Toți știm că în Biblie profetul este numit vultur.

Deci a fost un profet cu numele Moise. Într-o zi, Dumnezeu l-a chemat acasă pentru că nu l-a lăsat să meargă în țară. Astfel, Moise a murit pe o stâncă, iar îngerii l-au luat și l-au îngropat.

A mai fost un vultur, un om, care nici nu a trebuit să moară. El a trecut Iordanul, iar Dumnezeu a trimis jos un car, așa că a aruncat această haină firească jos, s-a înălțat și a apucat răsplata veșnică.

După opt sute de ani, acești doi oameni au stat pe Muntele proslăvirii. Trupul lui Moise era putrezit de sute de ani, dar acolo pe munte a apărut într-un astfel de chip, încât chiar și Petru, Iacov și Ioan l-au recunoscut. Amin. *„Când acest cort pământesc este dizolvat”,* dacă sunteți un atribut al lui Dumnezeu exprimat aici pe pământ, *„aveți pregătit un trup care vă așteaptă când plecați din această lume.”* Acolo, pe Muntele transformării, Moise și Ilie au stat în trupul de teofanie deoarece erau profeți la care venea Cuvântul.

Lăsați-ne să mai privim un profet, pe Samuel. El a fost un om deosebit, care a învățat Israelul și le-a spus să nu ceară un alt împărat pentru că Împăratul lor este Domnul. El le-a zis: *„V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit?”* Ei au răspuns: *„Nu! Tot ce ne-ai spus în Numele Domnului s-a împlinit.”* El era un profet, și a murit.

La trei sau patru ani după moartea lui Samuel, împăratul cerut de popor a ajuns în greutate mari. Aceasta s-a întâmplat înainte de vărsarea Sângelui lui Isus Hristos. Samuel era în paradis. Și iată că o vrăjitoare din En-Dor l-a chemat la porunca lui Saul, împăratul lui Israel. Când l-a văzut ridicându-se, vrăjitoarea a spus: „*Îl văd pe Dumnezeu ridicându-se din pământ.*” (1 Samuel 28.13 – traducere din limba engleză).

Deci, după ce a murit, Samuel a fost îngropat și a putrezit, dar cu toate acestea, îl vedem în peștera aceea, învelit în mantaua lui de profet. Da, el era încă profet. Amin. Și i-a zis lui Saul: „*Pentru ce m-ai tulburat, chemându-mă din odihnă, știind că ai devenit un vrăjmaș al lui Dumnezeu ?*” (1 Samuel 28.15). Priviți-l cum profetește: „*Mâine seară pe la ceasul acesta, vei fi cu mine.*” El era încă profet, deși părăsise trupul acesta de carne. Vedeți, el era o parte din Cuvânt. Când și-a încheiat lucrarea, el a plecat din trupul acesta pământesc în trupul care i-a fost pregătit înainte de întemeierea lumii. El a intrat în teofanie, care era Cuvântul. Ați reținut? Acolo merg toți credincioșii când ne întoarcem de aici. Apoi, în forma aceasta, vălul este ridicat. Vedeți, când intrați acolo, voi sunteți, de asemenea, Cuvântul. Este așa cum am explicat mai înainte în exemplul cu bebelușul care se naște.

Slavă lui Dumnezeu pentru deschiderea acestor Peciți. Rugăciunea mea este să cunosc aceste lucruri!

Adevărata descoperire despre Melhisedec vine în vedere acum. Cum? El era Dumnezeu, Cuvântul înainte de a se face trup; Dumnezeu, Cuvântul. Deoarece, El trebuia să fie pentru că nimeni nu poate fi nemuritor ca El. Isus Și-a dat Viața, dar acest Om nu putea să moară, pentru că El era Viața. El este același Om prin toate veacurile. Sper că Dumnezeu vă descoperă aceasta. El este aceeași Persoană tot timpul.

Observați titlurile Lui. În Evrei 7.2 scrie: „*Împărat al neprihăririi și Împărat al păcii.*” El este doi împărați acolo. Acum, din moment ce a venit în trup și a primit trupul Său sus, în Apocalipsa 21.16, El este numit „*Împăratul împăraților.*” Vedeți, El este

toți trei: Împăratul Dumnezeu; Împăratul Teofanie; Împăratul Isus. „*El este Împăratul împăraților.*” Toți vin împreună așa cum sunt împreună sufletul, duhul și trupul formând o singură Persoană.

De asemenea, El este Tatăl, care era la început; Fiul și Duhul Sfânt. „Împărat al neprihănirii,” calitatea Duhului; „Împărat al păcii,” teofania; și „Împăratul împăraților”, trupul de slavă; aceeași Persoană.

Când L-a văzut Moise, în Exod 33.2, El era o teofanie. Moise a vrut să-L vadă pe Dumnezeu. El l-a auzit Glasul, L-a auzit vorbind cu el, L-a văzut în tufiș, ca marele Stâlp de Foc, și a zis: „Cine ești? Vreau să știu cine ești? Lasă-mă să Te văd, căci aș vrea să-Ți văd fața.”

„Nimeni nu poate să-mi vadă fața! Îți voi acoperi ochii cu mâna și voi trece pe lângă tine. Poți să-Mi vezi spatele, dar fața nu mi-o poți vedea!” Vedeți? Astfel, când El a trecut, Moise a văzut spatele unui Om; aceea era o teofanie. Cuvântul care a venit la Moise, „Eu sunt”, era Cuvântul. Cuvântul a venit la Moise în formă de Stâlp de Foc într-un rug aprins, „Eu sunt.”

Ca Cuvântul din teologie... din teofanie, mai degrabă. Scuzați-mă. Sub stejar, El a venit la Avraam ca un Om. Acolo a venit la Avraam un Om, trei oameni, și au stat sub un stejar; trei oameni. Și după ce i-a vorbit lui Avraam...

De ce a venit El la Avraam? Pentru că Avraam avea mesajul și făgăduința fiului care trebuia să vină. El era profetul Cuvânt al lui Dumnezeu care se încredea în Cuvântul lui Dumnezeu, numind orice era contrar Lui, ca și cum nu ar fi. Vedeți cât de desăvârșit este Cuvântul? Cuvântul vine la profet. Vedeți, acolo era Dumnezeu într-o teofanie, și Biblia spune că „*Cuvântul vine la profet.*” Deci, acolo era Cuvântul în teofanie. Voi ziceți: „Vrei să spui că Acela a fost Dumnezeu?”

Avraam a spus că era când L-a numit Elohim. Dacă citiți în Geneza 1.1, acolo scrie:

„La început, Elohim a făcut cerurile și pământul.” În Geneza 18, vedem că Avraam L-a numit pe Omul acela... care a stat acolo, a vorbit cu el și a putut să-i spună secretele inimii, ce gândea Sara în spatele Lui, Elohim. El era într-un trup de teofanie. Înțelegeți?

Noi aflăm că atunci El era în formă de teofanie, iar Avraam L-a numit „Domnul Dumnezeu, Elohim.” În Geneza 18, noi aflăm că acest lucru este adevărat.

Priviți la Avraam. Acolo au venit trei, dar când i-a întâlnit, Avraam a spus: „*Domnul meu.*” Dar când doi dintre ei s-au dus jos în Sodoma, Lot a văzut venind doi și a zis: „*Domnii mei.*” De ce a vorbit așa? În primul rând, Lot nu era un profet și nu era nici mesagerul aceluia ceas, de aceea, el nu a avut nici o descoperire despre El. Acesta este adevărul. Lot a putut să-i numească „domni”, mai mulți domni. Dar deși Avraam a văzut trei, pentru el era un singur Domn, iar Acesta era Dumnezeu. Acesta era Melhisedec.

Observați. După ce s-a terminat bătălia, Melhisedec i-a servit fiului Său biruitor împărtășirea. Gândiți-vă la aceasta, parte din El Însuși! Acum vrem să vedem. În simbolul de aici avem împărtășirea. După bătălie, El i-a dat din El Însuși, deoarece împărtășirea este parte din Hristos. După ce bătălia este gata, după ce ai avut biciuirea ta, tu ai parte cu Hristos, devii parte a acestei Ființe. Ați reținut?

Iacov s-a luptat toată noaptea și nu a vrut să-l dea drumul până când El l-a binecuvântat. Corect. S-a luptat pentru viață! După ce bătălia este terminată, Dumnezeu vă dă din El Însuși. Aceasta este adevărata Lui împărtășire. Mica pâine și azima doar îl reprezintă. Voi nu ar trebui să o luați decât dacă ați luptat și ați devenit parte din Dumnezeu.

Amintiți-vă că atunci împărtășirea nu era încă instituită. Ea a fost așezată sute și sute de ani mai târziu, înainte să moară Isus Hristos.

Melhisedec l-a întâlnit pe fiul Său Avraam, după ce acesta a câștigat lupta, și i-a dat pâine și vin, arătând că după ce se termină lupta de pe pământ, Îl vom întâlni în ceruri și vom lua împărtășirea din nou. Aceasta va fi Cina Nunții. *„Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăția Tatălui Meu.”* (Matei 26.29). Este corect?

Observați încă ceva. Melhisedec a mers să-l întâlnească pe Avraam, după bătălie, înainte ca acesta să meargă acasă. Ce simbol minunat! Noi Îl vom întâlni pe Isus în văzduh, înainte de-a merge Acasă. Acesta este adevărul, pentru că în 1 Tesaloniceni 4.17 scrie că noi *„Îl vom întâlni în văzduh.”* Rebeca l-a întâlnit pe Isaac pe câmp, în răcoarea zilei. Ce simbol minunat este și acesta! *„Noi Îl vom întâlni în văzduh.”*

„Apoi, noi care suntem vii și vom rămâne, nu o vom lua înaintea celor care sunt adormiți; căci trâmbița lui Dumnezeu va suna; întâi vor învia morții în Hristos; și noi care suntem în viață și vom rămâne, vom fi ridicați împreună cu ei, să-L întâlnim pe Domnul în văzduh.” Toate aceste simboluri sunt desăvârșite.

Ce se întâmplă dacă muriți și intrați în teofania aceea? Teofania vine pe pământ să ridice trupul răscumpărat. Și dacă sunteți aici în văzduh, voi luați trupul să întâlniți teofania. Acolo sunteți! *„Sunteți ridicați și mergeți să-L întâlniți pe Domnul în văzduh.”*

Cine altul este acest Melhisedec, decât Dumnezeu?

Acum vedeți clar taina completă a vieții noastre în călătorie, în moarte, și unde mergem după ce murim. De asemenea, acum poate fi văzută clar hotărârea Lui mai dinainte. Ascultați cu atenție în timp ce învățăm aceasta.

Etapele scopului Său veșnic, care au fost ținute ascunse, sunt acum descoperite. Vedeți, există trei trepte spre desăvârșire. El răscumpără Biserica în același fel în

care răscumpără pământul. El răscumpără oamenii în trei etape:

Priviți! Prima este neprihănirea, așa cum a predicat-o Luther; a doua, sfințirea, așa cum a predicat-o Wesley; a treia, botezul Duhului Sfânt. Corect. Apoi vine Răpirea!

Cum a răscumpărat El lumea? Mai întâi, când păcatul a umplut Pământul, Dumnezeu l-a spălat în botezul cu apă. Corect. Apoi Și-a vărsat Sângele peste el, de pe cruce, și l-a sfințit făcându-l din nou proprietatea Sa. Ce face Dumnezeu apoi? Așa cum trage toată lumea afară din voi, și a înnoit toată lucrarea prin botezul de foc al Duhului Sfânt, tot așa reînnoiește și lumea. Ea va fi arsă toată cu Foc și va fi curățit orice germen, la mii de mile înălțime; orice lucru va fi curățit. Apoi va fi un cer nou și un pământ nou, așa cum sunteți și voi o creatură nouă în Hristos Isus când Duhul Sfânt se prinde de voi. Acolo sunteți! Toată lucrarea este cât se poate de simplă. Orice lucru este acolo.

Nașterea naturală este acolo. Care este primul lucru care se întâmplă când o femeie naște un copil? Ce se rupe mai întâi? Apa. Ce se rupe apoi? Sângele. Care este următorul proces? Viața. Apă, sânge, duh. Ce se întâmplă cu planta? Care este primul stadiu? Tulpina. Care este următorul? Spicul. Dar următorul? Pleava. Apoi, din ea vine grâul. Doar trei stadii, apoi vine bobul.

Dumnezeu dovedește că acesta este adevărul. Aceasta arată clar că cei rânduiți mai dinainte sunt singurii care sunt considerați în răscumpărare. Ați reținut? Dați-mi voie să repet. Cei rânduiți mai dinainte sunt singurii care sunt considerați în răscumpărare. Oamenii pot să se gândească că sunt mântuiți, dar adevărații răscumpărați sunt numai cei care au fost hotărâți mai dinainte. De ce aceasta? Pentru că cuvântul „răscumpărare” înseamnă „a aduce înapoi.” Vedeți? Este corect? „A răscumpăra ceva” înseamnă „a aduce înapoi în locul lui original.” Aleluia! De aceea, numai cei rânduiți mai dinainte pot fi aduși înapoi. Ceilalți nu pot fi aduși pentru că nu au fost Acolo. Vedeți, „aduși înapoi!”

Cei mântuiți au fost cu El din veșnicie... Viața veșnică pe care ați avut-o, gândul pe

care l-a avut El despre ce erați voi. El a vrut ca voi să... El a vrut ca eu să stau la amvon. El a vrut ca voi să stați în seara aceasta pe scaun. Astfel, voi serviți scopului Său veșnic. Cel care a părăsit Căminul Lui, a venit pe pământ pentru puțin timp ca să slujească scopului Său. Este corect? Bine. Apoi, după ce s-a sfârșit, este dus înapoi la starea lui gloriificată; când rodul este copt, este dus înapoi.

Nu-i de mirare că Pavel a spus: „*Unde îți este boldul, moarte?*” (1 Corinteni 15.55). Când oamenii au pregătit un butuc să-i taie capul, el a putut spune: „*O moarte, unde îți este boldul? O mormântule, unde îți este biruința? Dar mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu care ne dă biruința!*” Pavel a putut spune: „Moarte, arată-mi biruința ta! Mormântule, arată-mi cum vrei să mă ții legat, fiindcă eu sunt un posesor al Vieții veșnice. Amin. El știa aceasta. Moartea, mormântul, iadul, nimeni și nimic nu-l putea ține. Și nimeni și nimic nu poate să ne țină nici pe noi pentru că avem Viața veșnică. Pavel a știut că este binecuvântat cu Viața veșnică.

Este exact ca în cazul micuței picături de rouă. Eu nu știu multă chimie, dar din câte înțeleg, ia ființă din umezeala atmosferică. Noaptea, când se face rece, vaporii din atmosferă se condensează și cad pe pământ. Picătura aceea cade de undeva, iar dimineața înainte de ridicarea soarelui, stă pe pământ tremurând. Dar priviți-o cum strălucește când se ridică soarele. Ea este fericită. De ce? Pentru că soarele o cheamă înapoi de unde a venit. Aceasta este calea cu un creștin. Aleluia! Când venim în prezența lui Dumnezeu, în noi este ceva care ne spune că venim de undeva și că prin Puterea care ne atrage, vom merge înapoi de unde am venit.

Micuța picătură de rouă strălucește și strigă de bucurie deoarece știe că vine de acolo de sus, iar soarele o va trage înapoi, acolo sus. Tot așa, omul care este un atribut al lui Dumnezeu, născut din Dumnezeu, când vine în contact cu Fiul lui Dumnezeu, știe că într-o zi va fi atras de aici, sus. „*Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.*” Amin. (Ioan 12.32).

Acum observați. Acum vedem Cine este Melhisedec și de ce Maria nu era mama Lui. Acesta este motivul pentru care El o numește „femeie,” nu mamă. „*El nu avea tată*”, pentru că El era Tatăl, Tatăl veșnic, cei trei într-Unul. „*El nu avea mamă,*”

sigur că nu. El nu avea tată pentru că era Tatăl, așa cum spune și poetul în cântarea de laudă pe care a scris-o spre slava lui Isus:

Eu sunt Cel care i-a vorbit lui Moise în rugul aprins,

Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam,

Steaua luminoasă a dimineții.

Eu sunt Alfa și Omega, Începutul de la sfârșit.

Eu sunt toată creația, și Isus este Numele Meu. Acesta este adevărul.

Oh, cine ziceți voi că sunt Eu, și de unde spun ei că vin?

Cunoașteți pe Tatăl Meu,

puteți să-Mi spuneți Numele Lui? (Aleluia!)

Acesta este Numele Tatălui! Da, pentru că Isus a spus: „*Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu M-ați primit.*” (Ioan 5.43). Vedeți? Desigur, El este Același ieri, azi și în veci.

Și acest Melhisedec S-a făcut trup. El Însuși S-a descoperit ca Fiul omului când a venit ca un Profet. El a venit în trei nume de Fiu: Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David.

Când a fost pe pământ, El a fost un Om, ca să împlinescă Scriptura. Moise a spus: *„Domnul Dumnezeu vostru va ridica un Profet ca mine.”* Acesta este motivul pentru care El a trebuit să vină ca Profet. El nu a spus niciodată: „Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!” ci: „Eu sunt Fiul omului. Credeți voi în Fiul omului?” El trebuia să mărturisească aceasta, pentru că aceasta era El. Acum El vine sub un alt Nume de Fiu, Fiul Lui Dumnezeu; cel nevăzut, Duhul, dar când vine din nou, El este Fiul lui David, să șadă pe tronul Său.

Vedeți, când a venit printre noi în trup de carne, El a fost numit „Fiul omului.” Cum s-a făcut El cunoscut lumii ca Fiul omului, Profetul?

Într-o zi, v-am spus o istorioară despre Petru și fratele lui, Andrei. Ei erau pescari, iar tatăl lor Iona, era un mare credincios.. Într-o zi, el s-a așezat pe marginea bărcii și le-a spus: „Fiii mei, voi știți că noi ne-am rugat întotdeauna când am avut nevoie de pește (ei erau pescari). Noi ne-am încrezut în Iahveh, Dumnezeu nostru, ca să ne dea tot ce ne trebuie pentru viața aceasta. Eu am îmbătrânit și nu voi mai fi mult cu voi, dar vreau să vă spun ceva. Întotdeauna, ca toți credincioșii adevărați, eu am așteptat să vină adevăratul Mesia. Între noi s-au ridicat tot felul de mesia mincinoși, dar într-o zi va veni Cel adevărat. Vreau ca voi să nu fiți înșelați, pentru că adevăratul Mesia nu va fi un teolog, ci un Profet. Noi știm aceasta de la profetul nostru Moise, pe care îl urmăm.

Fiecare evreu va crede profetul Lui. El este învățat să știe aceasta, iar dacă profetul spune ceva care este adevărat, acela este adevărul. Dar Dumnezeu a zis: *„Dacă va fi unul printre voi unul duhovnicesc sau un profet, Eu Domnul mă voi face cunoscut lui. Dacă ceea ce spune se va împlini, atunci ascultați-l și temeți-vă de el; dar dacă nu se împlinește, să nu vă temeți de el.”* Vedeți, aceasta este legitimarea profetului.

Moise a fost într-adevăr un profet legitimat, și el a spus: *„Domnul Dumnezeu tău, va ridica din mijlocul vostru, un profet ca mine. Și toți cei ce nu vor asculta de el vor fi nimiciți din popor.”*

„Copii, amintiți-vă că noi, ca evrei, credem profeții legitimați ai lui Dumnezeu.” Acum ascultați cu atenție, ca să nu pierdeți aceasta. El a continuat: „Când va veni Mesia, Îl veți cunoaște pentru că va fi un Mesia Profet. De la Maleahi au trecut patru sute de ani, timp în care nu am mai avut nici un profet, dar El va veni!”

Și iată că într-o zi, câțiva ani mai târziu, după moartea lui, Andrei, mergea de-a lungul țărmului. Acolo a auzit vestirea unui om sălbatic din pustie, care zicea: „Mesia acela stă acum printre voi!” Vulturul acela mare care s-a ridicat în pustie și a zburat pe acolo, striga: „*Mesia este chiar acum printre voi! Noi nu-L cunoaștem încă, dar El stă printre voi. Eu Îl voi cunoaște după un semn care va veni peste El din cer.*” Apoi, în altă zi Ioan a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.*” (v. 29). Andrei a crezut, a alergat la fratele său și i-a zis: „*Simon, vino, căci noi L-am găsit pe Mesia.*”

„Oh, du-te, Andrei! Tu știi mai mult decât atât!”

„Oh, știu, dar Omul acesta este deosebit.”

„Cine este și de unde vine?”

„Este Isus din Nazaret.”

„Cetatea aceea mică și rea? Păi, El nu poate veni dintr-un loc rău și murdar ca acela!” „Vino și vezi.”

În final, Andrei l-a convins să meargă într-o zi acolo jos, iar când a ajuns în fața acestui Mesia, Isus vorbea poporului adunat în jurul Său. Când L-a văzut, El i-a zis: „Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.” Aceste cuvinte au fost suficiente. El a primit cheile Împărăției. De ce? El a știut că Omul acela nu-l cunoștea. Cum a fost totuși posibil ca El să-i știe numele și să-l cunoască și pe tatăl lui evlavios, care îi

spusese cum putea fi recunoscut Mesia?

Acolo stătea și un om cu numele Filip. Văzând aceste lucruri, el a devenit foarte emoționat pentru că avea un prieten cu care a studiat Biblia. A plecat imediat peste deal, și l-a găsit stând în genunchi și rugându-se în grădina lui cu măslini. Ei au avut multe lecții biblice împreună. Când l-a văzut, Filip a alergat la el și i-a zis: „Vino și vezi pe cine am aflat noi; pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. El este Mesia pe care-L așteptăm.” Pot să-l aud pe Natanael răspunzând: „Filip, tu nu te-ai dus la capătul adâncului, nu-i așa?”

„Oh, nu, nu! Lasă-mă să-ți povestesc, doar am studiat Biblia împreună, și știi că Moise a spus că Mesia va fi un Profet. Îți mai amintești de pescarul acela bătrân și fără școală, Simon, de la care obișnuiam să cumpărăm pește? El nu știa nici măcar să-și scrie numele.” „Da.”

El a venit acolo și știi ce s-a întâmplat? Acest Isus din Nazaret i-a spus că numele lui este Simon, i-a schimbat numele în Petru, care înseamnă „pietricică”, și i-a spus și cine era tatăl său.”

„Bine, nu știu ce să zic. Poate să iasă ceva bun din Nazaret?”

„Să nu vorbim despre aceasta”, a spus Filip. „Vino și vezi.”

„Aceasta este o idee bună. Vino și vezi.” Deci, Natanael a plecat după Filip, iar când au ajuns la Isus, probabil că El vorbea sau se ruga pentru bolnavi într-un rând de rugăciune. Când i-a văzut venind, Isus s-a întors spre ei și i-a zis lui Natanael: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclesug.”* (v. 47).

Voi ziceți: „Bine, era pentru felul cum s-a îmbrăcat.” Oh, nu! Toți răsăritenii se îmbracă la fel, așa că după barbă și haine putea fi sirian sau să fie orice altceva.

El a zis: „*lată un Israelit în care nu este vicleșug,*” sau altfel spus, „un om onest, sincer.” Mirat, Natanael, a zis: „Rabi, care înseamnă, „învățătorule”, de unde mă cunoști, cum ai știut că sunt evreu? De unde ai știut că sunt sincer, fără vicleșug?” Drept răspuns Isus i-a zis: „*Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.*” (v. 48). Acest lucru se petrecuse cu o zi înainte, la cincisprezece mile de locul unde Se afla Isus. Acest lucru l-a convins pe deplin pe Natanael, care a spus: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.*” (v. 49).

Acolo se aflau însă și preoții aceia prefăcuți și îngâmfați, care spuneau: „Omul acesta este un Beelzebul, un vrăjitor.” Dar Isus le-a zis: „Eu vă iert pentru aceasta.”

Gândiți-vă că ei nu au spus cu voce tare aceste lucruri, ci le-au gândit în inima lor, dar El a știut tot ce gândeau. Așa este. Așa spune Biblia. Numiți-o telepatie dacă vreți, dar El le-a perceput gândurile și le-a spus: „Eu vă iert pentru aceasta, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face același lucru, iar dacă spuneți un cuvânt împotriva Lui, nu vi se va ierta nici în lumea aceasta, nici în lumea care vine.” Este adevărat? („Amin”). Aceia erau evrei. Apoi, într-o zi, El a trebuit să meargă în Samaria. Înainte să meargă acolo, El a vindecat un om, căruia i-a cunoscut situația și i-a zis: „*Ridică-ți patul și du-te acasă.*” Omul s-a ridicat și s-a făcut sănătos. Astfel, putem vedea că unii dintre iudei L-au primit și au crezut în El, în timp ce alții L-au respins. De ce nu au crezut ei în El? Pentru că nu au fost rânduți la Viață. Ei nu au fost parte din acel atribut, deși erau preoți și oameni mari.

Gândiți-vă la teologii și preoții aceia, oameni la care nu se putea găsi nici o pată în viața lor. Cu toate acestea, Isus a spus: „*Voi sunteți ai tatălui vostru diavolul, și faceți lucrările lui.*” „*Dacă ați fi ai lui Dumnezeu, M-ați crede. Dacă nu Mă puteți crede, credeți... credeți lucrările pe care le fac; căci ele mărturisesc Cine sunt Eu.*”

Biblia spune că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8). Iar Isus a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le va face și cel ce crede în Mine.*” Este adevărat? Observați, acela era adevăratul Melhisedec acum.

Mai fiți atenți la ceva! Acolo erau numai trei rase de oameni. M-ați auzit că sunt un segregacionist. Eu sunt. Toți creștinii sunt segregacioniști; dar nu segregatie de culoare, ci segregatie de duh.

Culoarea pielii nu are nimic a face cu omul. Orice culoare are pielea lui, prin naștere, el este un copil al lui Dumnezeu. Dar despre creștin, Dumnezeu a spus: „Puneți-Mi deoparte!”, „Ieșiți afară dintre ei”, și așa mai departe. Creștinul este segregacionist, se desparte de stricăciune și desparte ce este drept de ce este rău.

Dar vedeți, atunci era o despărțire rasială, între evrei și samariteni. Dacă credem Biblia, pe pământ există numai trei rase de oameni: poporul lui Ham, al lui Sem și al lui Iafet. Aceștia sunt cei trei fii ai lui Noe. Noi toți venim de acolo. Acesta este adevărul. Aceasta ne aduce pe toți înapoi la Adam, și ne face pe toți frați. Biblia spune că Dumnezeu a creat toate popoarele dintr-un singur sânge. Noi toți suntem frați prin cursul de sânge. Un om de culoare poate dona sânge unui om alb, și invers. Omul alb poate da sânge unui japonez, omului galben, indianului, omului roșu, sau orice altă culoare ar avea. El poate dona sânge oricărui om pentru că toți suntem același sânge. Culoarea pielii sau unde am trăit, nu are nimic a face cu aceasta. Noi suntem împărțiți când venim afară din lume, așa cum a scos El afară Israelul din Egipt. Aceasta se întâmplă când noi suntem izolați de lucrurile lumii.

Așa cum am spus deja, ei erau popoarele lui Ham, Sem și Iafet. Dacă am avea timp să urmărim aceste linii, puteți vedea de unde vin anglo-saxonii. Samaritenii erau jumătate evrei și jumătate neamuri. Iudeii s-au căsătorit cu Moab prin faptele lui Balaam și au apărut samaritenii. Dar noi, anglo-saxonii nu avem nimic a face cu ceva de acolo. Noi nu am crezut în niciun Mesia, sau în altceva, și nu am așteptat după vreunul, ci am fost aduși înăuntru mai târziu. Isus a venit la ai Săi, dar ei nu L-au primit. El le-a spus ucenicilor ai Săi: *„Să nu mergeți pe calea neamurilor, ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.”* El s-a dus numai la oile pierdute ale casei lui Israel! Și priviți, El Însuși S-a manifestat ca Fiu al omului înaintea Evreilor, dar ei L-au respins. Samaritenii, care erau pe jumătate evrei și jumătate neamuri, Îl așteptau pe Mesia și au crezut. Dar noi, neamurile, nu L-am așteptat pentru că eram păgâni, închinători la idoli.

În sfântul Ioan 4, ni se spune că într-o zi, El trebuia să treacă prin Samaria, în drum spre Ierihon. Și în timp ce mergea pe acolo, El s-a așezat lângă o fântână afară din cetatea numită Sihar. Dacă ați fost vreodată acolo, este o panoramă frumoasă a împrejurimilor. Acolo este un izvor public la care vin toți oamenii din împrejurimi. Dimineața, femeile vin cu ulcioarele lor după apă. Un ulcior îl pun pe cap, iar dacă mai au unul, pe acesta îl duc pe șold și merg foarte liniștite. Ele merg pe drum discutând una cu alta și nu varsă nici măcar o picătură de apă.

Atunci când a trecut Isus pe acolo, era cam unsprezece dimineața. El i-a trimis pe ucenici în cetate să cumpere ceva merinde, hrană, și s-a așezat lângă fântână.

După plecarea lor a venit o femeie din cetate, ca să scoată apă, o femeie cu renume rău. Noi am numi-o astăzi, o femeie cu lumină roșie sau prostituată, pentru că a avut mai mulți soți. Isus Se oprise lângă fântână ca să Se odihnească, iar pe la ora unsprezece a ieșit femeia aceasta. Vedeți, ea nu putea să vină împreună cu fecioarele, ci trebuia să aștepte plecarea lor, și abia după aceea putea să vină să scoată și ea apă. Atunci ele nu se amestecau unele cu altele așa cum fac astăzi. Ea era însemnată. Tocmai când se pregătea să scoată apă, ea a auzit pe cineva care-i spunea: „Femeie, dă-Mi să beau!” Gândiți-vă că Acesta este Melhisedec, este Isus ieri, Fiul omului.

Femeia a privit în jur și a văzut un Evreu, așa că a zis: „Domnule, nu este potrivit ca un evreu să-i ceară ceva unui samaritean. Eu sunt o femeie din Samaria, și nu ar trebui să mă întreb așa ceva pentru că noi nu avem legături unii cu alții.”

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dar dacă ai cunoaște Cine îți vorbește, tu Mi-ai cere de băut.”

„Cum o vei scoate? Fântâna este adâncă, și tu nu ai cu ce să scoți.”

„Apa pe care ți-o dau Eu, este Apa Vieții, care izvorăște în Viața veșnică.” El a

vorbit cu femeia până când a văzut starea ei. Fiți atenți ce i-a spus atunci: *„Ia-ți bărbatul și vino aici.”*

„Eu nu am bărbat”, a răspuns ea.

„Aici ai spus adevărul, pentru că ai avut cincisprezece ani, și cel cu care trăiești acum nu este bărbatul tău.” Priviți deosebirea dintre această femeie și grupul acela de preoți. Ea știa mai mult despre Dumnezeu decât ei toți împreună.

„Doamne, văd că ești un Profet.” Și a continuat: *„Noi nu am mai avut niciun profet de sute de ani, dar știm că are să vină Mesia. Când va veni El, va face aceasta.”* Acesta era semnul lui Mesia, că El era Fiul omului. Deci, ea a zis: *„Aceasta va face El când va veni, iar Tu trebuie să fii profetul Lui.”*

Dar El a zis: *„Eu sunt Acela.”* Nimeni altul nu putea să spună aceasta.

Atunci femeia și-a lăsat vasul jos, a alergat în cetate și a zis: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Mesia?”* (v 29). Gândiți-vă că El a promis că va face aceleași lucruri la sfârșitul epocii neamurilor. Evreii L-au așteptat patru mii de ani pe Mesia. Ei știau că timp de patru mii de ani a fost vestită venirea Lui și ce va face când va veni, dar când a venit, nu L-au putut recunoaște. Când El a venit exact cum L-a vestit Biblia, nu într-o teofanie, cum i s-a arătat lui Avraam, ci într-un trup de carne, și locuind printre ei, evreii nu au fost în stare să-L recunoască și au numit lucrările Lui fiind ale diavolului.

Noi avem aproape două mii de ani în care ni s-a transmis învățătura biblică. Ea a început prin apostoli, apoi a trecut prin epoca întunecoasă a bisericii romano-catolice, trecând mai departe prin epoca lui Luther, Wesley și prin încă nouă sute de organizații religioase. Ei au fost învățați prin toate aceste epoci. El a făgăduit că, cu puțin timp înainte de venirea timpului sfârșitului, va fi din nou ca pe vremea Sodomei și Gomorei. *„Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi în ziua când Se va*

arăta Fiul omului.”... Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea pentru că Eu (pronume personal) voi fi cu voi până la sfârșitul lumii. El este Același ieri, azi și în veci.” Vedeți?

Ieri seară v-am spus că samaritenii se trag din Agar, un neam sucit. Evreii se trag din Sara, dar neamurile vin de la Maria și sunt Sămânța Împărătească a lui Avraam.

Este făgăduit că în aceste zile din urmă, același Dumnezeu, același Hristos, va veni înapoi ca să Se descopere El Însuși ca Fiu al omului. De ce? Pentru că El este Același ieri, azi și în veci. Dacă El le-a dat evreilor semnul lui Mesia, ar fi nedrept dacă nu l-ar aduce la suprafață din nou la sfârșitul învățaturii neamurilor, și le-ar lăsa să meargă mai departe în teologia lor. El trebuie să facă același lucru, deoarece Biblia, spune în Evrei 13.8 că El este Același. În Maleahi 4 și în toate Scripturile, El a promis că în zilele din urmă biserica și lumea se vor afla în starea Sodomei.

Priviți lumea de astăzi! Priviți la starea sodomită în care se află! Priviți cutremurele de pământ din diferite locuri și lucrurile care au loc. Priviți la biserică și la încurcătura care este în ea, un Babilon! Priviți la mesagerii ei, la Oral Roberts și Billy Graham. Este pentru prima dată când biserica are un mesager al cărui nume se termină cu „ham” ca și „**Abraham**” Numele „Abraham” are șapte litere, dar aici avem „Graham” – doar șase litere. Unde merge el? La lume. Șase este numărul omului. Omul a fost creat în ziua a șasea, dar șapte este numărul lui Dumnezeu.

Priviți-i pe cei din Sodoma, căci acolo sunt mesagerii lor și le vorbesc. Dar unde este Sămânța Împărătească a lui Avraam? Unde este semnul despre care a vorbit El? „*Cum a fost în zilele Sodomei*”, când Dumnezeu a venit jos, S-a descoperit în trupul omenesc și i-a spus lui Avraam ce gândea Sara în inima ei, în cortul de la spatele Lui, ultimul semn înainte ca lumea neamurilor să fie distrusă prin foc. Dar și Biserica a primit ultimul semn înainte ca întreaga lume să fie distrusă, această împărăție a neamurilor să fie distrusă prin focul mâniei lui Dumnezeu. Credeți aceasta? („Amin”).

Acel Melhisedec era în trup, reprezentat El Însuși într-un trup uman, iar mai târziu S-a întrupat. De aceea și în seara aceasta El este Același ieri, azi și în veci. Credeți? („Amin”).

Cine este deci acest Melhisedec care este același ieri, astăzi...? *„El n-a avut niciodată tată, niciodată mamă, niciodată început al zilelor și niciodată sfârșit al vieții.”* Ce semn a înfăptuit El când l-a întâlnit pe Avraam? Apoi, când a fost făcut trup, El a spus că același semn se va repeta din nou chiar înainte de timpul sfârșitului. Credeți aceasta? („Amin”). Să ne rugăm.

Dumnezeule scump, eu cred Scripturile care spun că Tu ești Același ieri, azi și în veci. Doamne, eu știu că urmează să se întâmple ceva. Eu nu o pot identifica pe deplin și mă tem să spun ceva, Doamne. Tu cunoști inima slujitorului Tău.

De câte ori au trecut oamenii pe lângă lucrurile pe care le-ai făcut printre ei de-a lungul epocilor, și au refuzat să le primească. În mod constant, omul îl laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut, și spune ce lucrări mari va face, dar ignoră ceea ce face acum. Așa a fost prin Epoci. De ce nu au putut să vadă romano-catolicii că sfântul Patrick a fost profetul lui Dumnezeu? De ce au omorât-o pe Ioana d'Arc și au ars-o pe rug ca vrăjitoare, când ea a fost o prorociță? Tată, întotdeauna este trecutul. Tu ai ascuns lucrurile de ochii celor învățați și pricepuți. Nu-i de mirare că le-ai spus acelor preoți: *„Voi împodobiți mormintele profeților pe care i-ați omorât.”* Ei văd că au greșit numai după ce aceștia s-au dus. Doamne, ei Te prigonesc întotdeauna, indiferent în ce formă vii.

Dumnezeule, în seara aceasta mă rog: „Încă o dată!” Măine suntem programați să mergem la Tucson, și trebuie să predicăm și în alte orașe și în alte părți ale lumii. Dumnezeule scump, poate că în seara aceasta sunt printre noi străini care au auzit cuvinte predicate, dar nu L-au văzut niciodată manifestat. Acesta este motivul pentru care Te rog să li Te descoperi și lor la fel ca celor doi ucenici, Cleopa și prietenul, lui care mergeau spre Emaus. După înviere, Tu ai pășit afară dintre arbuști și ai început să vorbești cu ei și să le predici. *„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii. Nu știți că Hristos*

trebuia să sufere aceste lucruri, apoi să intre în Slava Lui?” Cu toate acestea, ei nu Te-au recunoscut. Au mers cu Tine toată ziua și tot nu Te-au cunoscut. Dar seara, Te-au rugat să rămâi cu ei. Și când au intrat într-o odăiță mică și au închis ușile, Tu ai făcut ceva ce ai făcut înainte de răstignire, și atunci au recunoscut că în fața lor era Hristosul înviat. În clipa următoare însă, Te-ai făcut nevăzut în spatele cortinei și ai plecat, iar ei au alergat și le-au spus ucenicilor: *„Domnul este într-adevăr înviat!”*

Dumnezeule Tată, eu cred că Tu ești încă viu și astăzi, pentru că ne-ai dovedit de multe ori lucrul acesta. Doamne, poți s-o faci încă odată pentru noi? Dacă am primit har înaintea Ta, lasă să se întâmple aceasta încă o dată. Eu sunt slujitorul Tău, iar cei ce sunt aici sunt și ei slujitorii Tăi. Tot ce-am spus eu nu folosește la nimic, dar dacă spui Tu un Cuvânt, Acela va face mai mult decât tot ce am spus Eu în aceste cinci seri în care am vorbit mesajul Tău. Doamne, vei vorbi pentru ca oamenii să poată ști că le-am spus Adevărul? Îngăduie aceasta încă o dată, Doamne, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Nu vă cunosc decât pe câțiva. Îl cunosc pe băiatul care stă aici și pe Bill Dauch care stă chiar acolo... Este aici și fratele Blair, Rodney Cox. Îmi este greu să văd afară, dar în partea aceasta nu văd pe nimeni cunoscut.

Câți din voi știu că nu vă cunosc? Ridicați mâinile toți cei care știți că nu vă cunosc și nu știu nimic despre voi. Înseamnă că mi-ar fi absolut imposibil să știu ceva despre voi, ceea ce înseamnă că trebuie să vină prin descoperirea Duhului. Pentru că v-am spus în toate serile și în seara aceasta, că El nu este mort, El este aici și a promis să facă același lucru. El a promis că în zilele din urmă va apărea din nou în formă umană printre poporul Lui și va face același lucru, același semn Mesianic, conform Maleahi 4 și sfântului Luca. Câți dintre cititorii Bibliei știți că acesta este Adevărul? Spuneți Amin. („Amin”). Toți trebuie să fie cititori ai Bibliei.

Eu știu că este străin pentru oameni astăzi, dar este Adevărul. Acesta este motivul pentru care ei nu L-au cunoscut pe Isus din Nazaret. Ei au cunoscut crezul lor bisericesc, dar nu L-au cunoscut pe El, deși a venit chiar pe calea spusă de Biblie;

nu teolog sau preot, ci a venit ca Profet, dar ai Săi nu L-au primit.

Dacă Dumnezeu își va ține Cuvântul și se întâmplă să cadă peste cineva pe care îl cunosc, voi lua pe altcineva, pentru că vreau pe cineva pe care nu-l cunosc. Aș vrea să vă rugați.

Priviți. A fost o femeie care avea o infirmitate. Ea și-a cheltuit toți banii la doctori, dar nu i-au putut face niciun bine. Atunci și-a zis în inima ei: „Dacă aș putea atinge haina aceluia Om, mă voi face bine.” Vă amintiți povestea? Toți au încercat s-o facă să stea în spate, dar ea a presat printre ei până când a ajuns lângă El, i-a atins haina, apoi a mers înapoi și a stat jos.

Acum ascultați cu atenție. Când ea a făcut aceasta, Isus S-a întors în jur și a spus: „Cine M-a atins?”

Păi, apostolul Petru L-a certat. El a spus cam așa: „Doamne, să nu spui așa ceva, pentru că oamenii cred că este ceva rău cu Tine. Când le-ai cerut să-Ți mănânce trupul și să-Ți bea Sângele, ei s-au gândit deja că este ceva greșit cu Tine. Și acum spui: „Cine M-a atins?” Păi, toată mulțimea te atinge.”

„Da, dar din Mine a ieșit o putere. (în limba engleză scrie: „virtute”).” Aceea a fost o atingere diferită. Oricine știe că cuvântul „virtute” înseamnă „putere.” „Eu am slăbit; virtutea (puterea) M-a părăsit.” Apoi, a privit în jur în adunare până când a găsit-o pe femeia aceea micuță și i-a spus despre scurgerea ei de sânge. În clipa aceea, ea a simțit în trupul ei că acea scurgere de sânge s-a oprit. Este corect? Și el a zis: „Credința ta te-a mântuit.” Cuvântul grec este „sozo”, care înseamnă „salvat fizic și spiritual” de El, salvat. El este Salvatorul vostru.

Acum, dacă Acesta este El ieri, și acesta este felul în care a acționat pentru a dovedi că Mesia cel făgăduit era printre oameni; dacă aceasta este calea prin care S-a identificat pe Sine, și a promis prin Biblie că va face același lucru acum, nu va

face El aceasta?

Voi spuneți: „A spus El despre vindecarea bolnavilor?” Da! În Biblia din care tocmai am citit, în Evrei, scrie: „Acum, Isus Hristos este Marele nostru Preot care poate fi atins prin simțurile infirmităților noastre.” Câți știu acest adevăr? („Amin”). Biblia spune aceasta. „Acum, El este Marele Preot care poate fi atins acum prin simțurile infirmităților noastre.” Și dacă El este același Mare Preot care a fost atunci, cum va acționa astăzi? Dacă El este același Mare Preot, va trebui să acționeze în același fel ca atunci. Eu nu sunt Marele vostru Preot. Astfel, m-ați putea atinge, și aceasta ar fi ca atingerea soțului vostru, a fratelui vostru, sau a oricărui alt om, pentru că sunt doar un om.

Dar lăsați-vă credința să-L atingă pe El, și vedeți ce se întâmplă. Dacă sunt slujitorul lui Dumnezeu și v-am spus Adevărul, Dumnezeu va dovedi că este Adevărul. Aceasta va fi dovada că Isus este viu și că în seara aceasta stă aici. Este adevărat? („Amin”).

Acum, credeți. Cred că este mai bine să stau aici la microfon, pentru că ei nu mă pot auzi.

Cineva privește în sus la Dumnezeu și spune: „Dumnezeule, omul acela nu mă cunoaște, nu știe nimic despre mine. Sunt un străin pentru el, dar lasă credința mea să Te atingă, Doamne. Tu știi care este problema mea, Doamne, știi totul despre mine. Tu știi cine sunt, la fel cum ai știut cine era Petru, cum l-ai cunoscut pe Natanael, și cum ai știut ce era greșit la femeia cu scurgere de sânge. Doamne, lasă credința mea să Te atingă, pentru că omul acesta îmi spune că Tu ești „același ieri, astăzi și în veci.” Câți dintre voi veți crede din toată inima, dacă El face aceasta și dovedește că este Infailibil, dacă face aceasta cu unul, doi sau trei oameni, ca mărturie? („Amin”). Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Dumnezeule Tată, aceasta este peste puterile unui om, trebuie să fie un fenomen supranatural, de aceea, Te rog să mă ajuți, Doamne, fiindcă sunt în mâinile Tale.

Folosește-mă așa cum găsești Tu cu cale, fiindcă Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Nu vă agitați, ci stați smeriți și spuneți: „Doamne, eu Te slujesc pe Tine. Dacă pot atinge haina Ta, răspunde-mi prin omul acesta, fiindcă aceasta îmi va dovedi că ceea ce a spus este Adevărul.” Este corect?

Câți ați văzut fotografia cu Lumina aceea? Este peste tot în țară, pretutindeni. Știința a luat-o și a examinat-o, iar acum este peste tot. El este chiar aici acum; același Unul care a spus despre Căsătorie și divorț; același Unul care a fost pe munte și a cutremurat dealurile; același Unul care a venit aici jos la râu în anul 1933, Același ieri, astăzi și în veci. El este același.

Aici este o femeie și ea recunoaște că s-a întâmplat ceva pentru că Lumina atârână chiar deasupra ei. Are un pulover verde. Eu nu o cunosc, deci presupun că suntem străini unul pentru celălalt. Corect. Tu ești în nevoie, dar crezi că Dumnezeu poate să-mi descopere care este necazul tău? Dacă o va face, vei ști că trebuie să fie o putere supranaturală, pentru că eu nu te cunosc. Aceasta trebuie să vină prin supranatural, dar depinde de voi ce credeți. Puteți lua partea cu preoții și s-o numiți „diavolul”, sau puteți lua partea credinciosului s-o numiți „Dumnezeu.” În funcție de ceea ce credeți, vine răsplata voastră.

Dacă Dumnezeu îmi va descoperi necazul tău, Îl vei accepta pe El ca Ispășitorul tău pentru acel necaz? Eu nu știu care este necazul tău, dar știu și tu știi că ceva merge înainte.

Dă-mi voie să-ți spun ce simți și atunci vei ști dacă este adevărat. Este un simțământ foarte cald, dulce, confortabil. Eu privesc chiar la Ea, la Lumina aceea; deoarece peste femeie atârână o aureolă de Lumină. Femeia suferă de o boală de stomac, în stomacul ei este ceva ca o umflătură. Ea nu este de aici. („Corect”). Tu vii de departe, este adevărat? Vii din Wisconsin. Este corect? Sigur. Acum tu ești vindecată, credința ta te-a vindecat.

Spuneți-mi, pe cine a atins femeia? Eu sunt la douăzeci și cinci de iarzi departe de ea. Vedeți, ea L-a atins pe Marele Preot Isus Hristos. Credeți aceasta? („Amin”).

Mă uit la femeia cu care am vorbit. O privesc pentru că se roagă pentru un bărbat... Ea nu mi-a spus nimic despre aceasta, dar se numește doamna Waldrop și vine din Phoenix. Ea a fost înviată din morți. Doctorul ei i-a făcut raze X și a descoperit că are cancer la inimă, dar a murit în rândul de rugăciune. Cât timp a trecut de atunci, doamnă Waldrop? Optsprezece ani, iar acum stă în seara aceasta aici, ca o mărturie vie. Doctorul ei a venit la adunare și a zis: „Cum poate să trăiască femeia aceasta?” Dar ea este aici și nu mai există nici un semn de cancer.

Ea a adus pe cineva și se roagă pentru el, deoarece este pe moarte, cu diabet. Aceasta este ceea ce știu. Tu te rogi pentru el, dar eu nu știu cine este, doamnă Waldrop.

Bărbatul este din Missouri și se numește domnul Cooper. Corect. Domnule, dacă crezi, poți merge acasă și să fii sănătos. Dacă vei crede, îți aparține.

Aici este o femeie care suferă de o boală astmatică și complicații. Ea nu este de aici și stă afară în mulțime. Se numește doamna McKenny și este din Georgia. Crezi din toată inima că Domnul te va face bine? Ridică-te în picioare dacă suntem străini unul față de celălalt și dacă este adevărat ce am spus. Crezi că Isus Hristos te vindecă? (Fratele Branham stă cu spatele la adunare).

La spatele meu este un om care L-a contactat pe Dumnezeu. El are un copilaș care are o boală la inimă. Doctorul i-a spus că copilașul lui are un foșnet în inimă. Omul se numește domnul Cox. Ridică-te, domnule Cox. „El i-a spus Sarei, care stătea în spatele Lui, ce gândea în inima ei.” (Fratele Branham continuă să stea cu spatele la adunare).

Chiar în partea cealaltă a intervalului este un om care nu vine de aici, ci din New

Mexico. Nu l-am văzut niciodată, în viața mea, dar îl privesc chiar acum, și el este în spatele meu. El are o față care are ceva la gură. Cerul gurii din gura ei este bolnav. Omul se numește domnul West. Vrei tu să te ridici, domnule? Eu sunt total străin față de tine. Sunt total străin față de el, dar Domnul Dumnezeu îi va vindeca copilul.

Crezi din toată inima? („Amin”). Câți dintre voi credeți din toată inima? („Amin”). Este Isus Hristos același, ieri, astăzi și în veci? („Amin”). Îl acceptați ca Salvatorul vostru? Ridicați mâna. („Amin”). Îl credeți ca Vindecătorul vostru? („Amin”).

Aici este o persoană care zace pe un pat de campanie. Mă poți auzi? (Fratele Branham ia microfonul și merge la femeia de pe pat). Nu te cunosc. Pentru mine ești numai o femeie care zace pe pat. Dacă aș putea să te vindec, aș face-o, dar eu nu te pot vindeca. (Cineva începe să plângă). Bine. Este un om care se bucură pentru că copilul lui a fost vindecat. Eu nu te cunosc. Tu ești o femeie, iar eu sunt un bărbat. Cred că acum ne întâlnim pentru prima dată. Este pentru prima când vii aici și ai fost adusă de oamenii aceștia... Vii de departe și ești umbrită de moarte, ai cancer. Nu ești oloagă, ci ai cancer. Doctorii nu mai pot face nimic pentru tine. Ești sigură că vei muri pentru că doctorii nu mai pot face nimic pentru tine.

Odată erau trei leproși care stăteau la poarta Samariei; și ei au zis: „De ce să stăm aici până când murim? În cetate mor de foame, sunt bolnavii și își mănâncă copiii unii altora. Dacă mergem în tabăra siriană și ne vor ucide, vom muri, iar dacă ne lasă cu viață, vom trăi.” Ei au primit șansa aceea, și prin credință, nu s-au salvat numai pe ei înșiși, ci întreaga cetate.

Dacă stai acolo, vei muri, dar ție nu ți se cere să mergi în tabăra în care au mers ei, ci ești invitată în casa Tatălui...

Tu ești pe moarte din cauza cancerului și nu mai poți trăi fără Dumnezeu. Nu ești din orașul acesta și nici din apropiere, ci ai făcut o cale lungă fiindcă ești din Milwaukee. Acesta este adevărul. Eu am văzut orașul acela, îl cunosc. Crezi? Îl vei

accepta pe Dumnezeu ca Vindecătorul tău? Dacă crezi, nu contează cât ești de slabă, nici cât ești de ținută la pat; dacă aș fi în locul tău, eu m-aș ridica în Numele lui Isus Hristos. Ia patul acela, du-te acasă și trăiește pentru gloria lui Dumnezeu. Vrei să mă asculți, ca profet al lui Dumnezeu? Atunci ridică-te, du-te acasă și fii sănătoasă. Fii sănătoasă! Nu te speria, ridică-te din pat, fiindcă Dumnezeu te va face bine. Vedeți?

Cineva o ține ca să se poată ridica și să prindă putere. Îl credeți pe Dumnezeu? Lăsați-o să prindă puțină putere și va fi bine. Aceasta este, soră. Acolo este ea, în Numele Domnului Isus! (Adunarea se bucură în timp ce sora stă în picioare). Să ne ridicăm și să-I dăm slavă lui Dumnezeu. El este același ieri, azi, și în veci! (Adunarea se bucură și-L laudă pe Dumnezeu). Mergeți și Domnul Isus Hristos să vă binecuvânteze. (Adunarea continuă să se bucure și să-L laude pe Dumnezeu).

- Amin -